

Arrest

nr. 96 572 van 4 februari 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 10 augustus 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 juli 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 december 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 januari 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat G. DEBANDT loco advocaat K. VERSTREPEN en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 14 februari 2011, verklaart er zich op 15 februari 2011 vluchteling.

1.2. Op 12 juli 2012 werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op dezelfde dag naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten, geboren in de provincie Herat, district Guzara, dorp Siyawashan. U zegt zestien jaar en een paar maanden te zijn en dus minderjarig te zijn. Uw moedertaal is Dari en u bent een soennitische moslim. Uw ouders verblijven in het dorp van herkomst.

U zegt dat u uw land van herkomst diende te verlaten uit vrees te worden gerekruteerd door de zonen van commandant Ghulam Yahya Akbari. Deze beruchte commandant is van uw dorp afkomstig en werd ongeveer twee jaar en een paar maanden geleden gedood door de Amerikaanse troepen en het Afghaanse leger. U verklaart dat ongeveer drie maanden voor de dood van commandant Yahya, uw oudere broer met geweld werd meegenomen om deel te nemen aan de Jihad. Daarna vernamen jullie niets meer over uw broer. Na uw vertrek zei uw vader u aan de telefoon dat hij werd gedood. Ongeveer zeven maanden na de dood van de commandant, probeerden enkelen van diens zonen de controle over de regio terug te winnen. Twee mannen kwamen achter u om u mee te nemen voor de Jihad. In een tijdspanne van vier maanden, kwamen ze twee keer waarbij u zich wist te verstoppen. De derde keer gaven ze een dreigbrief af. Uw vader besloot dat u het land diende te verlaten. Dit gebeurde rond de ramadan van 1389 (vastenperiode 2010).

U was ongeveer vier maanden onderweg en reisde via Iran en Turkije en vervolgens met het vliegtuig vanuit Griekenland naar Italië en verder richting België, waar u op 15 februari 2011 een asielaanvraag indiende.

U legt volgende documenten neer: een originele 'taskara' (Afghaans identiteitsbewijs), een origineel schoolrapport 7de klas dd. 1388 (2009), een document van de ouderlingen van het dorp die uw problemen bevestigen, enkele foto's waarop ook uw broer staat en een geheugenkaartje met beelden van een onthoofding uitgevoerd door de schoonzoon van commandant Yahya.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) te worden vastgesteld dat u de hoedanigheid van vluchteling overeenkomstig art. 1, par. A, lid 2 van de Conventie van Genève niet kan worden toegekend. Immers, u heeft onvoldoende aannemelijk gemaakt dat er in hoofde van uw persoon een ernstig risico kan worden vermoed op vervolging, zoals omschreven in de Vluchtelingenconventie.

Meer bepaald heeft u uw vrees voor rekrutering door strijders van commandant Yahya onvoldoende aannemelijk gemaakt. Zo kon u niet aangeven of er in het dorp of regio andere jongens op een gedwongen manier werden gerekruteerd (gehoorverslag CGVS p.10 en p.12). U zei dat u te jong was om dergelijke zaken te weten, maar aangezien u volgens uw bewering niet te jong was om te worden gerekruteerd, kan toch worden aangenomen dat u hier en daar iets zou hebben gehoord over andere jongens, zeker daar u toch naar school ging en er wordt gesproken over wat er met deze of gene jongen zou zijn gebeurd.

Evenmin kon u aangeven waarom men dan specifiek naar u zou komen om u gedwongen te rekruteren. Met name moet toch worden opgemerkt dat, na de dood van commandant Yahya, de controle over Guzara terug in handen kwam van de overheid en het leven er een andere wending nam (zie informatie toegevoegd aan de blauwe map van het administratieve dossier). Dat er mogelijks nog strijders in de bergen waren, was wellicht niet uitgesloten, maar dat ze zich zouden riskeren, gezien de aanwezigheid van politie overal in het district, om in de dorpen openlijk jonge jongens te gaan rekruteren is in deze context totaal niet plausibel (gehoorverslag CGVS p.11-13).

U verwees wel naar het feit dat uw broer eerder, drie maanden vóór de dood van commandant Yahya, door hen werd meegenomen om de Jihad te voeren. Echter, ook dit maakte u onvoldoende aannemelijk. Zo kon u niets vertellen over het moment waarop uw broer werd meegenomen (gehoorverslag CGVS p.10). U heeft niets gehoord noch iets gezien, omdat "u zich bij uw moeder in een kamer aan de andere kant van de hal bevond". Echter, aan deze verklaring kan onvoldoende geloof worden gehecht. Dat uw broer in de nacht werd meegenomen door gewapende mannen en dat u van niets wist omdat u in een andere kamer van het huis was, is niet geloofwaardig. Men kan er immers vanuit gaan dat dit niet in stilte is gebeurd, en dat er in een dergelijke situatie veel tumult en geharrewar ontstaat. Dat u dit alles zou zijn ontgaan, is niet geloofwaardig. U brengt ook spontaan geen doorleefde herinneringen of feiten aan die uw beweringen kracht zouden kunnen bijzetten.

Verder, wat betreft de dood van uw broer, is het bevreemdend dat u deze informatie telefonisch van uw vader vernam, maar dat u over het tijdstip en de context e.d. niets weet te vertellen (gehoorverslag CGVS p.9). U erop gewezen dat uw vader het "u aan de telefoon vertelde", maar dat het toch al meer dan twee jaar geleden is dat uw broer werd meegenomen, herhaalde u louter dat u het zo had vernomen aan de telefoon. U vervolgens gevraagd wat u over uw broer vernam nadat hij werd meegenomen, zegt u opnieuw "dat u het uw vader altijd aan de telefoon vroeg en dat uw vader boos werd en zei dat al die vragen toch niet nodig zijn". De vraag dringt zich op waarom uw vader ook op een dergelijke boze en nietszeggende manier zou reageren/antwoorden op uw eenvoudige vraag wanneer en in welke omstandigheden uw broer werd gedood, gezien de relevantie ervan voor uw asielaanvraag.

Dit alles houdt geen steek. Hierop doorgevraagd zegt u uiteindelijk dat u en uw ouders geen nieuws meer hadden sinds uw broer werd meegenomen en dat hij na de dood van de commandant niet naar huis kwam, zoals uw moeder toen wel had gehoopt. U was niet op de hoogte of uw vader stappen heeft ondernomen om iets te weten te komen over uw broer (gehoorverslag CGVS p.13). Evenmin had u weet van andere mannen die al dan niet naar hun huis terugkeerden na de dood van commandant Yahya (gehoorverslag CGVS p.10).

In dezelfde context is het ook totaal niet plausibel dat - indien men heel bewust naar u op zoek zou zijn geweest - uw vader niet meer onder druk zou zijn gezet. Ook al zat u ondergedoken, hadden de mannen van commandant Yahya uw vader kunnen dwingen om uw schuilplaats aan te geven. Dat zij zich de derde keer zouden beperken tot het 'afgeven van een dreigbrief, niets meer en niets minder, is wel zeer onlogisch, toch wanneer u stelt dat ze u kost wat kost wilden vinden en inlijven. Te meer u zelf aangaf dat ze driest te werk gingen, aangezien uw broer gewoon thuis uit het bed werd gelicht en zonder pardon werd meegenomen. Dat men u en uw vader dan zoveel respijt gaf, is wel zeer ongewoon (gehoorverslag CGVS p.10).

Verder zijn er aanwijzingen dat u al eerder uw dorp heeft verlaten dan u zelf verklaarde. Het is immers frappant dat u nooit heeft gehoord van een school met de naam 'Khwoja Mohammad Kanjani' (gehoorverslag CGVS p.5), terwijl het de grootste school is van uw dorp en bovendien met hulp van de PRT van Herat helemaal werd heropgebouwd (zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier). Aangezien u toch stelde dat u tot de 8ste klas naar school ging in uw dorp, mag worden verwacht dat u op de hoogte zou zijn van belangrijke schoolprojecten in uw onmiddellijke omgeving. Overigens wist u niet wat een 'PRT' is, én u, na de nodige uitleg, gevraagd naar de reconstructies in uw dorp, nadat het district opnieuw onder controle kwam van de overheid, zei u dat er helemaal geen reconstructies waren (gehoorverslag CGVS p.6), wat niet correct is (zie informatie toegevoegd bij het administratieve dossier). Ook over de transitie en de gebeurtenissen in uw dorp na de dood van commandant Yahya (in 2009: zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier), kan u onvoldoende informatie geven. U zei dat het in eerste instantie rustiger werd omdat er politie en leger aanwezig was, wat klopt, maar dat dan geleidelijk aan de zonen van de commandant terug de controle overnamen. U hieromtrent meermaals om details gevraagd, hoe men dat in het dorp kon zien, kwam u niet verder dan te verwijzen naar het feit dat ze u kwamen vragen om Jihad te doen. U vervolgens gevraagd of de strijders zich nog in het dorp bevonden, stelde u een bizarre tegenvraag "welke strijders?", om uiteindelijk te stellen dat u er geen idee van had of ze nog in het dorp waren, en of ze zich bijvoorbeeld nog moeiden met de rechtspraak (gehoorverslag CGVS p.11).

Zonder uw initiële afkomst uit Guzara, Siyawashan, in twijfel te trekken, kunnen er toch vraagtekens worden geplaatst bij uw recent vertrek uit uw dorp, waardoor de geloofwaardigheid van uw relaas en angst voor rekrutering aldaar verder wordt ondermijnd.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande conclusies niet wijzigen. Uw taskara is een loutere aanduiding van uw identiteit die hier niet ter discussie staat. Uw schoolrapport heeft betrekking op de 7de klas dd. 1388 (2009) van het 'Lycee Sukur Siawashan'. Toch is het merkwaardig dat u tweemaal stelde dat de naam van uw school Lycee Sukur Siawashan was, maar dan plots verklaarde dat de school 'Shahah Buddhin Lycee' noemde (gehoorverslag CGVS p.5). De foto's van u en uw broer en uw vader verwijzen niet specifiek naar uw huis en/of vluchtrelaas maar behoren tot de privé sfeer (gehoorverslag CGVS p.7-8). Wat betreft het geheugenkaartje met de onthoofding, moet worden vastgesteld dat dit incident gebeurde toen commandant Yahya nog in leven was en dat het geen directe band vormt met uw persoonlijk relaas, tenzij als verwijzing naar de brutaliteit van commandant Yahya. Tevens verklaarde u dat het om een eenmalig incident ging (gehoorverslag CGVS p.8 en p.14). Zoals hierboven uitvoerig werd aangegeven, maakt u zelf niet aannemelijk dat u met deze commandant, of diens mannen, problemen zou hebben gekend.

Tot slot, wat betreft het document waarin uw problemen worden bevestigd door de ouderlingen, moet het volgende worden opgemerkt. Ten eerste gaat het om een gesolliciteerd document, door uw vader aangevraagd nadat u het land heeft verlaten (gehoorverslag CGVS p.7). Ten tweede moet toch worden vastgesteld dat u stelde dat uw vader de ouderlingen niet consulteerde naar aanleiding van het feit dat u dreigde gedwongen te worden gerekruteerd, omdat hij "geen vertrouwen had in de ouderlingen, die mogelijks banden hadden met de zonen van de commandant" (gehoorverslag CGVS p.13). U vervolgens gewezen op het feit dat u wel een document neerlegde van de ouderlingen, zei u dat u toen al vertrokken was, wat een onvoldoende argument is, immers uw vader zou nog het mikpunt kunnen worden van represailles omdat hij u naar het buitenland heeft laten vertrekken. Wat er ook van zij, uit informatie (beschikbaar in het administratieve dossier) blijkt dat in Afghanistan gelijk welk document kan worden verkregen door corruptie of op de zwarte markt. Afghaanse documenten hebben dan ook een beperkte bewijswaarde en enkel indien ze een voldoende geloofwaardig relaas ondersteunen, wat i.c. niet het geval is.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel, kan een Afgaanse asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Herat meer bepaald in het district GUZARA te worden beoordeeld.

Bij herevaluatie van de actuele veiligheidssituatie wordt het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 17 december 2010 in rekening genomen. De graad van conflict-gerelateerd geweld en de eraan verbonden risico's voor Afgaanse burgers werd door UNHCR onderzocht aan de hand van verschillende cumulatieve indicatoren. UNHCR oordeelt dat in het licht van: (i) de verslechterde veiligheidssituatie in bepaalde delen van Afghanistan; (ii) de toename van het aantal burgerslachtoffers; en (iii) de belangrijke bevolkingsverplaatsingen, de situatie in bepaalde delen van Afghanistan kan gekenmerkt worden als een situatie van veralgemeend geweld. Meer specifiek stelt UNHCR dat de situatie in de provincies Helmand, Kandahar, Kunar en delen van Ghazni en Khost gekenmerkt wordt als een situatie van veralgemeend geweld. Volgens UNHCR hebben Afgaanse asielzoekers uit hogervermelde regio's mogelijks nood aan internationale bescherming. Bijkomend en rekening houdend met het volatiele karakter van het gewapend conflict, adviseert UNHCR dat de asielaanvragen van Afghanen die claimen andere regio's te ontvluchten omwille van het veralgemeend geweld, elk nauwgezet onderzocht zouden worden in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over diens vroegere verblijfplaats. Verder wijst UNHCR erop dat andere provincies als Uruzgan, Zabul, Paktika, Nangarhar, Badghis, Paktya, Wardak en Kunduz ook geconfronteerd worden met fluctuerende veiligheidsincidenten.

Nergens in deze UNHCR richtlijnen wordt echter expliciet geadviseerd om voortgaande op een analyse van de veiligheidssituatie aan Afghanen afkomstig van de provincie Herat een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR heeft na december 2010 geen update meer vrijgegeven van deze Eligibility Guidelines en deze richtlijnen zijn dus nog steeds geldig.

Uit een grondige actuele analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA (zie SRB "Afghanistan Veiligheidssituatie in het westen van Afghanistan: Badghis, Ghor, Herat, Farah, Nimroz" dd. 26 augustus 2010 (updated 24-10-2011)) blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan regionaal nog steeds erg verschillend is. De Secretaris-generaal van de Verenigde Naties, het UNHCR en de Afghanistan NGO Safety Office situeren de kern van het conflict in het zuiden, zuidoosten en oosten van het land.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA blijkt verder dat de veiligheidssituatie in het westen sterk varieert. Ook al kunnen bepaalde provincies en districten in het westen als onveilig worden beschouwd, toch blijkt duidelijk dat de veiligheidssituatie in Herat stad relatief rustig is en het aantal veiligheidsincidenten erg beperkt is gebleven. Op basis van de geraadpleegde bronnen kan ook vastgesteld worden dat er in de districten Farsi, Kohsan, Zinda Jan, Herat, Injil en Guzara in de provincie Herat geen sprake is van veralgemeend geweld. Het niveau van geweld is daar niet van die aard dat burgers een reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet zouden lopen.

Herat-stad is bereikbaar via de luchthaven van Herat en geen van de bronnen vermeldt tot op heden gewelddadige acties gericht tegen het verkeer van en naar de luchthaven.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in het district Guzara actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in het district Guzara aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker beroept zich in een enig middel op een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker stelt lange tijd een verzonnen asielrelaas te hebben volgehouden. Onlangs heeft hij aan een vertrouwenspersoon aangegeven verkracht te zijn op dertienjarige leeftijd door 3 mannen die hem daarna met deze informatie hebben afgeperst. Verzoeker kan hier niet over communiceren en zit volledig geblokkeerd door wat hem overkomen is. Gezien de zwaarwichtigheid van deze feiten die hij alsnog heeft vermeld, gezien het feit dat deze feiten en de schaamte die er voor verzoeker uit voortvloeit de reden van zijn eerdere, gefingeerde asielrelaas vormen en gezien het erg waarschijnlijk is dat zijn verkrachting niet in aanmerking wordt genomen als nieuw element voor een nieuwe asielaanvraag, vraagt verzoeker om zijn kwetsbaarheid in aanmerking te nemen, de gruwel van wat hem overkomen is en de begrijpelijkheid van zijn eerdere stilzwijgen en de bestreden beslissing te vernietigen en te oordelen dat er bijkomend onderzoek nodig is om te kunnen oordelen over zijn statuut van vluchteling.

2.2. De Raad beschikt inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, dit wil zeggen dat hij het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen. In het kader van haar declaratoire opdracht, namelijk het al dan niet erkennen van de hoedanigheid van vluchteling, aan de hand van alle elementen van het dossier, herneemt hij de zaak volledig ongeacht het motief waarop de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bestreden beslissing heeft gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

Verzoeker verduidelijkt ter terechtzitting dat hij gedurende twee jaar haast wekelijks verkracht werd door drie mannen van vijftientig jaar afkomstig uit zijn dorp. Deze mannen zouden verzoeker opgezocht hebben met medewerking van zijn beste vriend.

Tijdens het gehoor ter terechtzitting kan worden vastgesteld dat het ultieme verraad van zijn beste vriend samen met de pijn en de vernederingen ten gevolge van de verkrachtingen die hij als kind/adolescent van zijn dertiende tot zijn vijftiende heeft moeten ondergaan bij verzoeker zware psychische letsels hebben veroorzaakt. Enkel verzoekers moeder was op de hoogte van de feiten doch verplichtte hem deze te verzwijgen naar zijn vader toe. Uiteindelijk heeft verzoekers moeder zijn vader, die tot op vandaag niet op de hoogte is van de feiten, kunnen overhalen verzoeker naar Europa te sturen om zo een einde te stellen aan het voortdurende misbruik. Verzoeker kon hier tot voor kort met niemand over communiceren en klapt volledig dicht als hij hierover met een man moet praten. Noch de voogd noch verzoekers raadsman waren hiervan op de hoogte. Verzoeker heeft uiteindelijk dank zij de vertrouwensband die er gekomen is met de vertrouwenspersoon uit het centrum waar hij wordt opgevangen dan toch zijn eigenlijke relaas durven brengen.

Verzoeker, geboren in december 1995, was bij zijn vertrek uit Afghanistan veertien jaar oud en bij aankomst in België amper vijftien jaar. Rekening houdend met verzoekers Afghaanse culturele achtergrond in samenhang met zijn jonge leeftijd en het ernstige misbruik waarvan hij ononderbroken gedurende bijna twee jaar slachtoffer is geweest kan de verwerende partij niet gevolgd worden waar zij in haar verweernota stelt dat schaamte en een gebrek vertrouwen *in casu* geen voldoende verschoningsgrond vormen voor het aanwenden van een fictief asielrelaas bij het indienen van de asielaanvraag.

Verzoeker kan echter niet worden bijgetreden waar hij opwerpt dat verwerende partij, hoewel zij het asielrelaas van verzoeker over de gehele lijn ongeloofwaardig heeft bevonden, heeft nagelaten om verzoeker hiermee te confronteren, wat gezien zijn kwetsbaarheid en wat hem overkomen is weinig zorgvuldig is terwijl een confrontatie, met de nodige omzichtigheid aangebracht, hem ertoe had kunnen leiden de ware toedracht mee te delen wat hem overkomen is. Los van de vaststelling dat gelet op de specifieke omstandigheden de aangevoerde verschoningsgronden *in casu* kunnen worden aangenomen, is het niet aan de Commissaris-generaal, eens hij tot de vaststelling is gekomen dat verzoekers asielrelaas ongeloofwaardig is, om de ware toedracht van het vertrek van verzoeker uit zijn geboorteland te achterhalen. Verzoeker kan in deze niet de verantwoordelijkheid bij het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen leggen.

Hoe dan ook, omwille van de aard, de intensiteit en het herhaald karakter van de feiten is het seksueel misbruik *in casu* dermate ernstig dat zij een aantasting van de menselijke waardigheid uitmaakt en om deze reden dan ook met vervolging in de zin van artikel 1 A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 kan worden gelijkgesteld. Immers, nog daargelaten dat te dezen verzoeker geen beroep op zijn nationale overheden kan of wil doen, kan van verzoeker gelet op deze zware feiten de terugkeer naar Afghanistan in redelijkheid niet worden gevergd.

Verzoekers profiel gerelateerd aan de Afgaanse binnenlandse context laat toe te stellen dat er in zijn hoofdte een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 in aanmerking kan worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1.

De vluchtelingenstatus van de verzoekende partij wordt erkend.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier februari tweeduizend dertien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER